

พ ร ะ ธ ร ร ม 1 โครินธ์ 1 Corinthians

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล

ผู้ซึ่งทรงเรียกให้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามน้ำพระทัยพระเจ้า
กับโสสเธเนสพี่น้องของเรา

2 ถึง คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์

ผู้ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ในพระเยซูคริสต์
และได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้บริสุทธิ์ด้วยกันกับคนทั้งปวงทุกหนแห่งที่ร้องอ
อกพระนามองค์พระเยซูคริสต์เจ้า
ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาและของเรา

3

ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าบิดาของเราและจากองค์พระเยซู
คริสต์เจ้า จงมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด

ขอบพระคุณพระเจ้า

4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพวกท่านเสมอ

เนื่องด้วยพระคุณของพระองค์ซึ่งประทานแก่ท่านในพระเยซูคริสต์

5 เพราะในพระองค์ ท่านทั้งหลายได้รับความจำเริญขึ้นในทุกด้าน

คือในวาจาทั้งสิ้นและในความรู้ทุกอย่างของท่าน

6 เพราะว่าคำพยานของเราเกี่ยวกับพระคริสต์ได้รับการยืนยันในพวกท่าน

7 ฉะนั้นท่านจึงไม่ขาดของประทานใดๆ

ในด้านจิตวิญญาณเลยขณะที่ท่านจดจ่อรอคอยการปรากฏขององค์พระเยซูคริ
สต์เจ้าของเรา 8 พระองค์จะทรงให้ท่านเข้มแข็งจนถึงที่สุด

เพื่อท่านจะปราศจากที่ติในวันแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

9พระเจ้าผู้ทรงเรียกท่านให้เข้าร่วมในสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในทรงสถิตย์ชื่อ

ความแตกแยกในคริสตจักร

10 พี่น้องทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอร้องท่านในพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราว่า

ให้ท่านทุกคนปรองดองกัน เพื่อจะไม่มีใครมีความแตกแยกใดๆ ในหมู่พวกท่าน

และเพื่อท่านจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ทั้งในความคิดและจิตใจ

11พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า บางคนจากบ้านของนางคะโลเอแจ้งข้าพเจ้าว่า

มีการโต้เถียงกันในหมู่ท่าน 12ข้าพเจ้าหมายความว่า

คนหนึ่งในพวกท่านกล่าวว่า “ ข้าพเจ้าติดตามเปาโล” อีกคนหนึ่ง ว่า

“ ข้าพเจ้าติดตามอปอลโล” อีกคนหนึ่งว่า “ ข้าพเจ้าติดตามเคฟาส¹”

และอีกคนหนึ่งว่า “ ข้าพเจ้าติดตามพระคริสต์”

13 พระคริสต์ถูกแบ่งแยกแล้วหรือ?

เปาโลถูกตรึงตายบนไม้กางเขนเพื่อพวกท่านหรือ?

ท่านได้รับบัพติศมาเข้าใน²นามเปาโลหรือ? 14ขอบพระคุณพระเจ้า

ที่ข้าพเจ้าไม่ได้ให้บัพติศมาแก่ใครในพวกท่าน ยกเว้นคริสปีสกับกายอัส

15จึงไม่มีใครพูดได้ว่า เขาได้รับบัพติศมาเข้าในนามของข้าพเจ้า 16(ใช่

ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่คนในครอบครัวของสเทฟานัสด้วย นอกเหนือจากนั้น

ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าให้บัพติศมาแก่ใครอีก)

17เพราะพระคริสต์มิได้ส่งข้าพเจ้ามาเพื่อให้บัพติศมา

แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ มิใช่ด้วยวาตะคกคายแห่งปัญญามนุษย์

ด้วยเกรงว่าไม้กางเขนของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์อำนาจ

¹ 1:12 คือ เปโตร

² 1:13 หรือ ใน เช่นเดียวกับข้อ 15

พระคริสต์คือพระปัญญาและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

18 คนที่กำลังจะพินาศก็เห็นว่าเรื่องราวของไม้กางเขนเป็นเรื่องโง่
แต่พวกเราที่กำลังจะรอดเห็นว่าเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
19 เพราะมีคำเขียนไว้ว่า

“ เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา
เราจะทำให้ไหวพริบของคนฉลาดไร้ผล³

20 ไหนล่ะปราชญ์? ไหนล่ะผู้รู้? นักปรัชญาของยุคนี้อยู่ที่ไหนกัน?
พระเจ้าได้ทรงกระทำให้ปัญญาของโลกโง่เขลาไปมิใช่หรือ?

21 โดยพระปัญญาของพระเจ้าโลกไม่อาจรู้จักพระเจ้าด้วยปัญญาของตน
ดังนั้นพระเจ้าจึงพอพระทัยที่จะช่วยบรรดาผู้เชื่อให้รอดโดยคำเทศนาเรื่องโง่ๆ

22 พวกยิวเรียกร้องหมายสำคัญอันอัศจรรย์ และพวกกรีกมองหาปัญญา

23 แต่เราเทศนาเรื่องพระคริสต์ทรงถูกตรึงตายบนไม้กางเขน

อันเป็นหินสะดุดสำหรับพวกยิวและเป็นเรื่องโง่ๆ สำหรับพวกต่างชาติ

24 แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกทั้งพวกยิวและพวกกรีก

พระคริสต์คือฤทธิ์อำนาจและพระปัญญาของพระเจ้า

25 ด้วยว่าความเขลาของพระเจ้าก็ยิ่งฉลาดกว่าปัญญาของมนุษย์

และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยิ่งเข้มแข็งกว่ากำลังของมนุษย์

26 พี่น้องทั้งหลาย จงคิดว่าท่านเคยเป็นเช่นไรเมื่อทรงเรียกท่าน

ในพวกท่านมีไม่กี่คนที่ฉลาดตามมาตรฐานมนุษย์ ไม่กี่คนมีอิทธิพล

ไม่กี่คนมีชาติกำเนิดสูงส่ง

27 แต่พระเจ้าทรงเลือกสิ่งในโลกเห็นว่าโง่เขลาเพื่อให้คนฉลาดอับอาย

³ 1:19 อ ส ย .29:14

ทรงเลือกสิ่งทีโลกเห็นว่าอ่อนแอ เพื่อให้คนแข็งแรงอับ อ ำ ย
28 ทรงเลือกสิ่งทีต่ำต้อยของโลก สิ่งทีเขาดูหมิ่น และสิ่งทีไม่สำคัญ
เพื่อล้มล้างสิ่งทีถือว่าสำคัญ
29 เพื่อว่าจะไม่มีใครโอ้อวดได้ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ 30 เพราะพระองค์
ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ผู้ได้ทรงเป็นพระปัญญาจากพระเจ้าเพื่อเรา
นั่นคือทรงเป็นความชอบธรรม ความบริสุทธิ์และการไถ่ของเรา
31 ฉะนั้นดังทีมีคำเขียนไว้ว่า “ ผู้ทีอวด จงอวดองค์พระผู้เป็นเจ้า” 4

2 ฟิน้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน

ข้าพเจ้าไม่ได้มาด้วยคำพูดสละสลวย
หรือปัญญาเลอเลิศขณะที่ข้าพเจ้าประกาศคำพยานเกี่ยวกับพระเจ้า⁵ให้แก่ท่าน
2 เ พ ร า ะ ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่า ขณะอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าไม่รู้อะไรรึอื่นเลย
นอกจากเรื่องพระเยซูคริสต์ และการทีทรงถูกตรึงตายบนไม้กางเขน
3 ข้าพเจ้ามาหาท่านด้วยความอ่อนแอกับความกลัว และด้วยตัวสั้นอย่างมาก
4 คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่ถ้อยคำโน้มน้าวใจด้วยสติปัญญา
แต่เป็นการสำแดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ
5 เพื่อว่าความเชื่อของท่านจะไม่อาศัยสติปัญญาของมนุษย์
แต่พึ่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ปัญญาจากพระวิญญาณ

6 อย่างไรก็ตามก็ดี เรากล่าวถ้อยคำแห่งปัญญากับบรรดาผู้ทีเป็นผู้ใหญ่แล้ว
แต่ไม่ใช่ปัญญาของยุคนี้ หรือปัญญาของผู้ครอบครองแห่งยุคนี้
ผู้ซึ่งกำลังจะเสื่อมสูญไป 7 แต่พูดถึงพระปัญญาล้ำลึกของพระเจ้า
พระปัญญาซึ่งทรงปิดบังและซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อศักดิ์ศรี

⁴ 1:31 ย ร ม .9:24

⁵ 2:1 บางต้นฉบับว่า ประกาศข้อความล้ำลึกของพระเจ้า

ของเราตั้งแต่ก่อนปฐมกาล 8 ไม่มีผู้ครอบครองใดแห่งยุคนี้ที่เข้าใจพระปัญญา เพราะหากเข้าใจ ย่อมจะไม่ตรึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระสิริไว้ที่ไม้กางเขน 9 ดังที่มีเขียนไว้ว่า

“ ไม่มีใครเคยมองเห็น

ไม่มีใครเคยได้ยิน

ไม่มีจิตใจใดเคยหยั่งรู้

สิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้บรรดาผู้ที่รักพระองค์” 6

10 แต่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยสิ่งนั้นแก่เราโดยพระวิญญาณของพระองค์ พระวิญญาณทรง สืบทราบทุกสิ่ง แม้แต่สิ่งล้ำลึกของพระเจ้า

11 ความคิดของมนุษย์ใครไหนเล่าจะรู้ เว้นแต่จิตวิญญาณของคนนั่นเอง? เช่นกัน

ไม่มีใครหยั่งรู้พระดำริของพระเจ้าได้นอกจากพระวิญญาณของพระองค์

12 เราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราจะเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เราอย่างไม่จำกัด

13 นี่คือนสิ่งที่เราพูด ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำซึ่งปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณทรงสอน

เป็นการสำแดงความจริงด้านจิตวิญญาณด้วยถ้อยคำฝ่ายจิตวิญญาณ⁷

14 ผู้ปราศจากพระวิญญาณไม่อาจรับสิ่งที่มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะเห็นเป็นเรื่องโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น เพราะต้องอาศัยการแยกแยะฝ่ายจิตวิญญาณจึงจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น

⁶ 2:9 อ ส ย .64:4

⁷ 2:13 หรือ เป็นการแปลความจริงด้านจิตวิญญาณแก่ผู้อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ

15 ผู้อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณวินิจฉัยทุกสิ่งได้
แต่ตัวเขาเองไม่ตกอยู่ในการวินิจฉัยของใคร

16” เพราะใครเล่าหยิ่งรู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ที่จะสั่งสอนพระองค์ได้?” *

แต่เรามีพระทัยของพระคริสต์

ว่าด้วยความแตกแยกในคริสตจักร

3 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจพูดกับท่านแบบผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ

แต่ต้องพูดกับท่านแบบผู้ที่อยู่ฝ่ายโลก คือเป็นเพียงทารกในพระคริสต์

2 ข้าพเจ้าได้ป้อนนมให้ท่าน มิใช่อาหารแข็ง เพราะท่านยังไม่พร้อมจะรับ

อันที่จริง จนเดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่พร้อม 3 ท่านยังอยู่ฝ่ายโลก

เพราะยังมีการอิจฉาริษยาและการทู่เถียงกันในหมู่พวกท่าน

เช่นนี้แล้วท่านก็อยู่ฝ่ายโลกมิใช่หรือ?

ท่านก็ประพฤติตัวเหมือนอย่างคนธรรมดา มิใช่หรือ? 4 ในเมื่อคนหนึ่งว่า

“ ข้าพเจ้าติดตามเปาโล” และอีกคนหนึ่งว่า “ ข้าพเจ้าติดตามอปอลโล”

พวกท่านก็เป็นเพียงคนธรรมดา มิใช่หรือ?

5 อปอลโลเป็นใคร? และเปาโลเป็นใครกัน?

ก็เป็นเพียงผู้รับใช้ที่นำท่านมาเชื่อตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่

ให้แก่แต่ละคน 6 ข้าพเจ้าปลุก อปอลโลรดน้ำ แต่พระเจ้าทรงให้เติบโต

7 ฉะนั้นมิใช่คนปลุกหรือคนรดน้ำ แต่พระเจ้าผู้ทรงให้เติบโตต่างหากที่สำคัญ

8 คนปลุกและคนรดน้ำมีเป้าหมายเดียวกัน

และต่างก็ได้รับบำเหน็จตามการงานของตน

9 ด้วยว่าเราเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า

ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้าเป็นตึกของพระเจ้า

10 โดยพระคุณซึ่งพระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้วางรากอย่างช่างผู้ชำนาญ และคนอื่นมาก่อขึ้นบนรากนั้น
ทว่าแต่ละคนควรระวังว่าตนก่อก่อขึ้นอย่างไร

11 เพราะใครจะมาวางรากฐานอื่นอีกไม่ได้

นอกจากที่ได้วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์ 12 ถ้าใครจะใช้ทองคำ เงิน
เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้ง หรือฟาง ก่อขึ้นบนรากฐานนั้น

13 ผลงานของเขาจะถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นอย่างไร

เพราะวันนั้นจะทำให้สิ่งนี้เป็นที่ประจักษ์ ผลงานของเขาจะถูกเปิดเผยด้วยไฟ
ไฟจะทดสอบคุณภาพผลงานของแต่ละคน 14 ถ้าสิ่งที่เขา ก่อขึ้นคงอยู่
เขาก็จะได้รับบำเหน็จของตน 15 ถ้าสิ่งที่เขา ก่อขึ้นถูกเผาอด เขาก็จะสูญสิ้น
ตัวเขาเองจะรอด แต่ก็เหมือนคนที่รอดจากไฟเท่านั้น

16 ท่านไม่รู้หรือว่า ท่านเองเป็นวิหารของพระเจ้า

และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตภายในท่าน?

17 ผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น

เพราะวิหารของพระเจ้าบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านคือวิหารนั้น

18 อ ย่าหลอกตัวเอง

หากใครในพวกท่านคิดว่าตนฉลาดตามมาตรฐานของยุคนี้ เขาควรจะเป็น

“คนโง่” เพื่อจะได้เป็นคนฉลาด

19 เพราะปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาในสายพระเนตรพระเจ้า

ดังที่มีเขียนไว้ว่า “ พระองค์ทรงจับคนฉลาดด้วยชั้นเชิงของเขาเอง” ⁸

20 และมีเขียนอีกว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่า

⁸ 3:19 โย บ 5:13

ความคิดของคนฉลาดนั้นเปล่าประโยชน์”⁹ 21ตั้งนั้นแล้ว
อย่ายกมนุษย์มาโอ้อวดอีกเลย! สิ่งสารพัดล้วนเป็นของพวกท่าน 22ไม่ว่าเปาโล
หรืออปอลโล หรือเคเฟาส¹⁰ หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือปัจจุบัน
หรืออนาคต ทั้งหมดล้วนเป็นของพวกท่าน 23และท่านเป็นของพระคริสต์
และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

อัศจรรย์ของพระคริสต์

- 4 ตั้งนั้นแล้ว คนทั้งหลายจึงควรถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์
และควรถือว่าเราเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายสิ่งล้ำลึกของพระเจ้า
2ผู้ได้รับมอบหมายนั้นต้องเป็นคนที่พิสูจน์แล้วว่าสัตย์ซื่อ
3ข้าพเจ้าไม่คอยใส่ใจ หากถูกท่านหรือใครคนไหนมาตัดสิน
อันที่จริงข้าพเจ้าไม่ตัดสินตัวเองด้วยซ้ำ
4จิตสำนึกของข้าพเจ้าไม่ได้ฟ้องว่าข้าพเจ้าทำผิด
แต่นั้นไม่ทำให้ข้าพเจ้าไร้ผิด องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นผู้ตัดสินข้าพเจ้า
5ฉะนั้นอย่าด่วนตัดสินก่อนกำหนด
จงรอคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา
พระองค์จะทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในความมืดมาสู่ความสว่าง
และจะเผยเหตุจูงใจทั้งหลายซึ่งอยู่ในใจของคนทั้งปวง
เมื่อนั้นแต่ละคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า
- 6 พี่น้องทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้ายกเรื่องตัวเองกับอปอลโลมาพูด
ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน
เพื่อท่านจะได้เรียนรู้จากเราถึงความหมายของคำกล่าวที่ว่า

⁹ 3:20 ส ด ด .94:11

¹⁰ 3:22 นั่นคือ เ ป โ ต ร

“ อย่าไปไกลกว่าที่เขียนไว้” แล้วท่านจะไม่ยกคนนั้นมาข่มคนนี้

7 เพราะใครเล่าทำให้ท่านผิดแพกจากคนอื่น?

สิ่งที่ท่านมีอยู่นั้นมีอะไรบ้างที่ท่านมิได้รับมา? และถ้าท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นมา
ทำไมจึงพูดโอ้อวดราวกับว่าท่านมิได้รับมา?

8 ท่านมีทุกสิ่งที่ท่านต้องการแล้ว! ท่านมั่งมีแล้ว!

ท่านเป็นราชาแล้วโดยที่ไม่มีเรา! ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านเป็นราชาจริงๆ
เพื่อเราจะได้เป็นราชาร่วมกับท่าน!

9 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงให้เราเหล่าอัครทูตปรากฏอยู่ท่ามกลางชน
เหมือนผู้ที่ถูกลงโทษให้ถึงตายในสังเวียน ตกเป็นเป้าสายตาของทั้งจักรวาล
ทูตสวรรค์ และมนุษย์ 10 เราโง่เขลาเพื่อเห็นแก่พระคริสต์

แต่ท่านฉลาดนักในพระคริสต์! เราอ่อนแอแต่ท่านเข้มแข็ง! ท่านทรงเกียรติ
เราเสื่อมศักดิ์ศรี! 11 จวบจนบัดนี้ เราหิวโหยและกระหาย พ้นกายด้วยผ้าขี้ริ้ว
ถูกทารุณ เราไร้ที่อยู่เป็นหลักแหล่ง 12 เราตรากตรำทำงานด้วยมือของเราเอง
เมื่อถูกแข่งด่า เราก็ให้พร เมื่อถูกข่มเหงเราก็ทนเอา

13 เมื่อถูกใส่ร้ายป้ายสีเราก็ชี้แจงอย่างอ่อนโยน

ตราบจนวินาทีนี้เราเป็นเช่นนกากเดนของพิภพ เป็นขยะของโลก

14 ที่ข้าพเจ้าเขียนมาเช่นนี้ มิใช่เพื่อให้ท่านอับอาย

แต่เพื่อเตือนท่านในฐานะลูกที่รักของข้าพเจ้า

15 ถึงแม้ว่าท่านมีผู้ปกครองดูแลนับหมื่นในพระคริสต์ แต่ท่านมีบิดาคนเดียว
เพราะในพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าได้เป็นบิดาของท่านโดยทางข่าวประเสริฐ

16 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเร่งเร้าให้ท่านเลียนแบบข้าพเจ้า 17 ด้วยเหตุนี้

ข้าพเจ้ากำลังจะส่งทิโมธีลูกที่รักของข้าพเจ้า

ซึ่งสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าให้มาหาท่าน

เพื่อเตือนท่านให้ระลึกถึงวิถีชีวิตของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์

อันสอดคล้องกับทุกสิ่งทีข้าพเจ้าสอนทุกหนแห่งในทุกคริสตจักร

18 บางคนในพวกท่านหึงผยองราวกับข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน
19 แต่ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่ช้านี้
แล้วข้าพเจ้าจะได้รู้ ไม่เพียงสิ่งที่คนยโสพวกนั้นพูด แต่ฤทธิ์อำนาจของเขาด้วย
20 เพราะอาณาจักรของพระเจ้า ไม่ใช่เรื่องของคำพูด แต่เป็นเรื่องฤทธิ์อำนาจ
21 ท่านชอบแบบไหนมากกว่า? จะให้ข้าพเจ้าถือแสร้งมาหาท่าน
หรือมาด้วยความรักและด้วยใจอ่อนโยน?

ขับพี่น้องที่ผิดศีลธรรมออก!

5 มีข่าวแจ้งว่า

ในพวกท่านมีการผิดศีลธรรมทางเพศชนิดที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นแม้แต่ในหมู่คนต่าง
ศาสนา ก็คือคนหนึ่งเอาภรรยาของบิดามาเป็นภรรยาของตน

2 และพวกท่านยังผยอง! ท่านน่าจะโศกเศร้าเสียใจ

และเลิกคบคนที่ทำเช่นนั้นมิใช่หรือ? 3 แม้กายของข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ด้วย
แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่กับท่าน และข้าพเจ้าได้ตัดสินคนที่ทำอย่างนั้น
เสมือนว่าข้าพเจ้าได้อยู่ด้วย

4 เมื่อท่านประชุมกันในพระนามพระเยซูเจ้าของเรา

และใจของข้าพเจ้าร่วมอยู่กับท่านด้วย

พร้อมทั้งฤทธิ์อำนาจแห่งพระเยซูเจ้าของเรา 5 จงมอบคนนั้นไว้กับซาตาน

เพื่อวิสัยบาป¹¹ของเขาจะถูกทำลาย

และจิตวิญญาณของเขาจะรอดได้ในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

6 การโอ้อวดของท่านไม่ดีเลย ท่านไม่รู้หรือว่า

เชื่อเพียงนิดเดียวทำให้แป้งทั้งก้อนฟูขึ้น? 7 จงชำระเชื่อเก่าเสีย

เพื่อท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่ไร้เชื่อ ดังที่ท่านเป็นอยู่จริงๆ

¹¹ 5:5 หรือ กายของเขา หรือ เนื้อหนัง

เพราะพระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะปีศาจของเราถูกถวายบูชาแล้ว

8 ฉะนั้นให้เราถือเทศกาลนี้

มิใช่ด้วยเชื่อเก่าอันเป็นเชื้อแห่งความชั่วร้ายเลวทราม แต่ด้วยขนมปังไม่มีเชื้อ
คือขนมปังแห่งความจริงใจและสัจจะ

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาห้ามไม่ให้ท่านคบคนผิดศีลธรรมทางเพศ

10 แต่ไม่ได้หมายถึงชาวโลกที่ผิดศีลธรรม หรือโลกและนอญ

หรือกราบไหว้รูปเคารพ หาไม่แล้ว ท่านต้องออกไปจากโลกนี้

11 แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านเพื่อจะบอกว่า

อย่าไปคบคนที่เรียกตนเองว่าพี่น้อง แต่ยังผิดศีลธรรมทางเพศ หรือโลก

กราบไหว้รูปเคารพหรือชอบนินทาว่าร้าย ชี้เมาหรือนอญ คนแบบนี้

แม้แค่ร่วมรับประทานอาหารก็อย่าเลย

12 เป็นธุระอะไรของข้าพเจ้าที่จะไปตัดสินคนนอกคริสตจักร?

ท่านต้องตัดสินคนในคริสตจักรมิใช่หรือ?

13 พระเจ้าจะทรงตัดสินคนนอกคริสตจักรเหล่านั้น

“ จงขับคนชั่วเสียจากพวกท่าน” ¹²

คติความในหมู่ผู้เชื่อ

6 หากใครในพวกท่านเป็นความกัน

เขากลับไปสู่ความกันต่อหน้าคนอธรรม

แทนที่จะชำระความกันต่อหน้าเหล่าวิสุทธิชนหรือ?

2 ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก? และถ้าท่านจะเป็นผู้พิพากษาโลก

ท่านไม่มีความสามารถจะตัดสินคดีเล็กน้อยเหล่านี้หรือ?

3 ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาทูตสวรรค์? เช่นนี้แล้ว

¹² 5:13 ฉ ธ บ .17:7; 19:19; 21:21, 24; 24:7

เรายังสมควรจะจัดการกับเรื่องราวต่างๆ ของชีวิตนี้ได้ดีกว่านั้นสักเพียงใด!

4 ฉะนั้นหากท่านเป็นความกั้นในเรื่องดังกล่าว

แม้ตั้งคนที่ไม่สำคัญในคริสตจักรเป็นตุลาการก็ยังได้!¹³

5 ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้เพื่อให้ท่านละอายใจ

เป็นไปได้อะไรที่ไม่มีสักคนในพวกท่านเลยซึ่งฉลาดพอจะชำระความในหมู่ผู้เชื่อ

อ ? 6 แต่พี่น้องกลับไปสู่ความกั้นในศาลต่อหน้าผู้ไม่เชื่อ!

7 อันที่จริง ที่ท่านเป็นคดีความกั้นในหมู่พวกท่าน ก็หมายความว่า

ท่านได้พ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงแล้ว ทำไมไม่เป็นฝ่ายถูกรังแก?

ทำไมไม่เป็นฝ่ายถูกโกง? 8 แต่ท่านเองกลับโกงและรังแก

ท่านทำสิ่งเหล่านี้กับพี่น้องของท่าน

9 ท่านไม่รู้หรือว่าคนชั่วจะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า?

อย่าหลงผิดเลย ไม่ว่าคนผิดศีลธรรมทางเพศ หรือคนกราบไหว้รูปเคารพ

หรือคนคบชู้ หรือผู้ขายขายตัว หรือคนรักร่วมเพศ 10 หรือขโมย หรือคนโลภ

หรือคนขี้เมา หรือคนชอบนินทาว่าร้ายหรือคนฉ้อฉล

จะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า 11 และพวกท่านบางคนเคยเป็นเช่นนั้น

แต่ท่านได้รับการล้าง ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว

ได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรม

ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้าและโดยพระวิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา

การผิดศีลธรรมทางเพศ

12 “ ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้ทำทุกสิ่งได้”

แต่มีข้อทุกสิ่งจะเป็นประโยชน์ “ ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้ทำทุกสิ่งได้”

แต่ข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้สิ่งใดมาเป็นนาย 13” อาหารมีไว้สำหรับท้อง

และท้องมีไว้สำหรับอาหาร” แต่พระเจ้าจะทรงทำลายทั้ง 2 สิ่ง

¹³ 6:4 หรือ ท่านตั้งคนที่ไม่สำคัญในคริสตจักรเป็นตุลาการหรือ?

ร่างกายไม่ได้มีไว้เพื่อการพิศมัยธรรมทางเพศ แต่มีเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีเพื่อกายนั้น 14 โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระเจ้าทรงให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นขึ้นจากตาย และจะทรงให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นใหม่ด้วย 15 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นส่วนต่างๆ ในพระกายของพระคริสต์? เช่นนี้แล้ว ควรหรือที่ข้าพเจ้าจะนำส่วนต่างๆ ในพระกายของ พระคริสต์ไปรวมเป็นหนึ่งเดียวกับโสเภณี? ไม่เป็นเช่นนั้นแน่! 16 ท่านไม่รู้หรือว่าผู้ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับโสเภณี ก็เป็นหนึ่งเดียวกับหญิงนั้นทางร่างกาย ? เพราะมีคำกล่าวไว้ว่า “ ทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” 14

17 แต่คนที่รวมตนเองเป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ก็เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณ

18 จงหลีกเลี่ยงจากการพิศมัยธรรมทางเพศ บาปอื่นทั้งปวงที่มนุษย์ทำล้วนเป็นบาปนอกร่างกายของตน แต่คนที่ทำบาปทางเพศก็ทำบาปต่อร่างกายของตนเอง 19 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงสถิตในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า? ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง 20 พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นจงถวายเกียรติแด่ พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

การแต่งงาน

7 ส่วนเรื่องที่ท่านเขียนมานั้น เป็นการดีที่ผู้ชายจะไม่แต่งงาน¹⁵
2แต่เพราะมีการผิดศีลธรรมเกิดขึ้นอย่างมาก
ผู้ชายแต่ละคนก็ควรมีภรรยาของตนเอง
และผู้หญิงแต่ละคนก็ควรมีสามีของตนเอง
3สามีควรทำหน้าที่สามีต่อภรรยาของตนอย่างสมบูรณ์
และเช่นกันภรรยาก็ควรทำหน้าที่ภรรยาต่อสามีของตนอย่างสมบูรณ์
4ร่างกายของภรรยาไม่ได้เป็น ของนางคนเดียวแต่เป็นของสามีด้วย
ในทำนองเดียวกัน ร่างกายของสามีไม่ได้เป็นของเขาคนเดียว
แต่เป็นของภรรยาด้วย 5อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน
เว้นแต่เห็นพ้องกันเป็นการชั่วคราวเพื่ออุทิศตนในการอธิษฐาน
จากนั้นมาอยู่ร่วมกันอีก
เพื่อซาตานจะไม่ล่อลวงให้ทำผิดเนื่องจากขาดการควบคุมตนเอง
6ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ในเชิงอนุญาต มิใช่คำสั่ง
7ข้าพเจ้าปรารถนาให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า
แต่ของประทานที่แต่ละคนได้รับจากพระเจ้าต่างกัน
คนหนึ่งมีของประทานนี้ อีกคนหนึ่งมีของประทานนั้น
8 สำหรับคนโสดและผู้ที่เป็นม่าย ข้าพเจ้าขอบอกว่า
เป็นการดีแล้วที่จะไม่แต่งงานเหมือนกับข้าพเจ้า
9แต่ถ้าควบคุมตนเองไม่ได้ก็แต่งงานเถิด
เพราะแต่งงานไปก็ยิ่งดีกว่าถูกเผาเร่าร้อนด้วยราคะ
10 สำหรับคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่ง (มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาไว้) ว่าภรรยาอย่าแยกจากสามีของนาง
11แต่ถ้านางทำเช่นนั้น นางต้องไม่แต่งงานอีกหรือไม่
ก็ต้องกลับมาคืนดีกับสามีของนาง และสามีอย่าได้หย่าร้างภรรยาของตนเลย

¹⁵ 7:1 หรือ “ เป็นการดีที่ผู้ชายจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง”

12 สำหรับคนอื่นๆ นอกจากนี้ (ข้าพเจ้ามิใช่ของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า) ขอบอกว่า หากพี่น้องคนใดมีภรรยาที่มิใช่ผู้เชื่อ และนางเต็มใจจะอยู่กับสามี เขาอย่าได้หย่าร้างกับนางเลย 13 และหากฝ่ายหญิงมีสามีที่มิใช่ผู้เชื่อ และเขาเต็มใจจะอยู่กับนาง นางอย่าได้หย่าร้างกับเขาเลย

14 ด้วยว่าสามีผู้ไม่เชื่อได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์แล้วผ่านทางภรรยา และภรรยาผู้ไม่เชื่อได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์แล้วผ่านทางสามีผู้เชื่อ หากไม่แล้วลูกๆ จะเป็นมลทิน แต่นี้พวกเขาบริสุทธิ์

15 แต่ถ้าฝ่ายที่ไม่เชื่อแยกตัวไป ก็ปล่อยเขาไปเถิด ในกรณีเช่นนั้น ฝ่ายที่เชื่อทั้งชายและหญิงจะไม่ถูกผูกมัด

พระเจ้าทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสงบสุข 16 ท่านผู้เป็นภรรยา จะรู้ได้อย่างไรว่าจะช่วยให้สามีรอดได้หรือไม่? หรือท่านผู้เป็นสามี จะรู้ได้อย่างไรว่าจะช่วยให้ภรรยารอดได้หรือไม่?

17 อย่างไรก็ตาม

แต่ละคนควรจะคงสภาพที่ของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมอบหมาย และที่พระเจ้าได้ทรงเรียกเขา นี่เป็นกฎที่ข้าพเจ้าวางไว้ในคริสตจักรทั้งปวง

18 ถ้าชายคนใดได้รับการทรงเรียกเมื่อเขาเข้าสู่หน้แล้ว

เขาก็ไม่ควรลบล้างการเข้าสู่หน้ ถ้าชายคนใดได้รับการทรงเรียกเมื่อเขายังไม่ได้เข้าสู่หน้ เขาก็ไม่ควรเข้าสู่หน้

19 ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่เข้าสู่หน้หรือไม่เข้าสู่หน้

แต่อยู่ที่การรักษาพระบัญชาของพระเจ้า

20 แต่ละคนควรจะคงสถานะที่เขาอยู่เมื่อพระเจ้าทรงเรียก

21 ถ้าท่านได้รับการทรงเรียกเมื่อท่านเป็นทาสอยู่ ก็อย่าให้สิ่งนี้รบกวนท่าน แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวเป็นอิสระได้ก็จงทำเถิด

22 ด้วยว่าผู้ที่ของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเรียกเมื่อเขายังเป็นทาสอยู่

ก็เป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ในทำนองเดียวกันคน

ที่เป็นไทขณะที่ได้รับการทรงเรียก ก็เป็นทาสของพระคริสต์

23 พระองค์ทรงซื้อท่านในราคาสูง อย่าเป็นทาสของมนุษย์เลย

24 พี่น้องทั้งหลาย ในเมื่อแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า

ท่านควรคงอยู่ในสถานะที่พระเจ้าได้ทรงเรียก

25 เกี่ยวกับผู้ที่เป็นพรหมจารีนั้น

ข้าพเจ้ามิได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

แต่ขอวินิจฉัยในฐานะของผู้ซึ่งได้รับพระเมตตาของพระเจ้าให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้

26 เนื่องจากวิกฤตการณ์ในปัจจุบัน

ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการดีที่ท่านจะคงอยู่อย่างที่เป็นอยู่ 27 ถ้าท่านแต่งงานแล้ว

ก็อย่าหาทางหย่าร้างเลย ถ้าท่านยังไม่ได้แต่งงาน ก็อย่าเสาะหาภรรยาเลย

28 แต่ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่บาป และถ้าหญิงพรหมจารีจะแต่งงานก็ไม่บาป

แต่คนที่แต่งงานแล้วจะเผชิญความยุ่งยากหลายอย่างในชีวิตนี้

และข้าพเจ้าประสงค์จะให้ท่านพ้นจากสิ่งนี้

29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เวลาที่เหลืออยู่น้อยแล้ว

ตั้งแต่นี้ไปคนที่มืภรรยาแล้วควรดำเนินชีวิตเสมือนไม่มี

30 ผู้ที่ทุกข์โศกเสมือนไม่ได้ทุกข์โศก ผู้ที่มีความสุขเสมือนไม่มีความสุข

ผู้ที่ซื้อเสมือนไม่ได้เป็นเจ้าของ 31 ผู้ที่ใช้สิ่งต่างๆ

ของโลกเสมือนไม่ได้ใช้อย่างเต็มที่

เพราะโลกนี้อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกำลังจะผ่านพ้นไป

32 ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความพะวักพะวน

คนที่ไม่แต่งงานก็สาละวนอยู่กับการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

มุ่งให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย

33 ส่วนคนที่แต่งงานแล้วก็สาละวนอยู่กับการของโลกนี้ มุ่งให้ภรรยาพอใจ

34 และความสนใจของเขาก็แบ่งเป็นสองฝักสองฝ่าย

ส่วนหญิงที่ไม่แต่งงานหรือสาวพรหมจารีก็สาละวนอยู่กับการงานขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้า มุ่งที่จะอุทิศตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งกายและจิตวิญญาณ

ส่วนหญิงที่แต่งงานแล้วก็สาละวนอยู่กับการของโลกนี้ มุ่งให้สามีพอใจ

35 ข้าพเจ้ากลัวว่าเช่นนี้ เพื่อเป็นผลดีแก่ท่านเอง มิใช่เพื่อควบคุมจำกัดท่าน แต่เพื่อท่านจะได้ดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง

ด้วยการอุทิศตนเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยปราศจากใจสองฝักสองฝ่าย

36 หากผู้ใดคิดว่าตนปฏิบัติต่อคู่หมั้นสาวพรหมจารีอย่างไม่เหมาะสม และถ้านางอายุมากขึ้นทุกที

และเขาเห็นสมควรจะแต่งงานก็ควรทำตามที่ต้องการแต่งงานกันเถิด

การแต่งงานไม่ได้เป็นบาปอะไร 37 แต่ชายผู้ที่ตั้งใจแน่วแน่ไม่ถูกผลักดัน

แต่ควบคุมความตั้งใจของตนเองได้ และเป็นผู้ที่ตัดสินใจจะไม่แต่งงาน

เขาก็ทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว 38 ดังนั้นแล้ว

คนที่แต่งงานกับคู่หมั้นสาวพรหมจารีก็ทำถูก แต่คนที่ไม่แต่งงานก็ทำดียิ่งกว่า¹⁶

39 ตราบใจที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยาต้องอยู่กับสามี แต่หากสามีตาย

นางจะแต่งงานกับใครก็ได้ตามใจปรารถนาแต่ต้องเป็นผู้ที่เชื่อในองค์พระผู้เป็น

เจ้า 40 ตามความเห็นของข้าพเจ้า นางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า

และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับข้าพเจ้าด้วยในการกล่าว เช่นนี้

อาหารที่เซ่นไหว้รูปเคารพ

¹⁶ 7:36-38 หรือ ³⁶ถ้าผู้ใดคิดว่าปฏิบัติต่อลูกสาวของตนอย่างไม่เหมาะสม

ถ้านางอายุมากขึ้นทุกที และเขารู้สึกว่านางควรแต่งงาน

เขาก็ควรทำตามที่ต้องการ เขาไม่ได้ทำบาป เขาควรจะให้นางแต่งงาน

³⁷แต่ถ้าชายคนนั้นตั้งใจแน่วแน่ เขาไม่ถูกผลักดัน

และควบคุมความตั้งใจของตนเองได้

และตัดสินใจที่จะให้สาวพรหมจารีนั้นไม่แต่งงาน ชายคนนี้ก็ทำสิ่งที่ถูกต้อง

³⁸ดังนั้นแล้ว คนที่ให้สาวพรหมจารีของตนแต่งงานก็ทำถูก

แต่คนที่ไม่ให้นางแต่งงานก็ทำดียิ่งกว่า

8 เกี่ยวกับอาหารที่เซนไหวรูปเคารพเป็นดังนี้ เรารู้ว่า
เราทั้งหลายล้วนมีความรู้¹⁷ ความรู้นั้นทำให้ล้าพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น
2 ผู้ใดที่คิดว่าตนเองรู้อะไรแล้ว ผู้นั้นยังไม่รู้อย่างที่เขาควรจะรู้
3 แต่ผู้ที่รักพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงรู้จักผู้นั้น
4 ดังนั้นแล้ว เกี่ยวกับการกินอาหารที่ได้เซนไหวรูปเคารพ
เรารู้ว่ารูปเคารพนั้นไม่มีความหมายอะไรในโลกนี้
และมีพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น 5 เพราะถึงแม้ว่า
จะมีสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้ามากมาย ไม่ว่าจะในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก (จริงอยู่ มี
“ พระ ” มากหลาย มี “ เจ้า ” มากมาย)
6 แต่สำหรับพวกเราพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดาผู้ทรงเป็นที่มาของสิ่งสารพัด
เพื่อพระองค์ เรามีชีวิตอยู่ และมีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว คือพระเยซูคริสต์
สิ่งสารพัดเป็นมาโดยทางพระองค์ และโดยทางพระองค์เรามีชีวิตอยู่
7 แต่มีโซ่ทุกคนที่รู้เช่นนี้ บางคนยังคั่นเคยกักรูปเคารพ
เมื่อกินอาหารนั้นก็ถือว่าเป็นของที่เซนไหวรูปเคารพ
และเพราะจิตสำนึกของเขายังอ่อนจึงเป็นมลทิน
8 แต่อาหารไม่ได้ทำให้เราเข้าใกล้พระเจ้า ถ้าไม่รับประทานเราก็ไม่แย่ง
ถ้ารับประทานเราก็ไม่ได้ดีขึ้น
9 อย่างไรก็ตาม
จงระวังอย่าให้การกระทำโดยอิสระเสรีของเรากลายเป็นหินสะดุดของพี่น้องที่อ่อน
อ่อนแอ 10 เพราะหากผู้ที่จิตสำนึกยังอ่อน
เห็นท่านผู้มีความรู้นั่งรับประทานอาหารในวิหารของรูปเคารพเหล่านี้
เขาจะไม่ฮึกเหิมรับประทานของที่เซนไหวรูปเคารพบ้างหรือ?
11 ดังนั้นกลายเป็นว่าความรู้ของท่านทำลายพี่น้องที่อ่อนแอคนนั้น

¹⁷ 8:1 หรือ อย่างที่ท่านกล่าวว่า “ เราทุกคนล้วนมีความรู้ ”

ทั้งที่พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อเขา

12เมื่อท่านทำบาปต่อพวกพี่น้องเช่นนี้ และทำร้ายจิตสำนึกอ่อนแอของเขา

ท่านก็ทำบาปต่อพระคริสต์

13ฉะนั้นหากสิ่งที่ข้าพเจ้ารับประทานทำให้พี่น้องตกในความบาปข้าพเจ้าจะไม่
มารับประทานเนื้อสัตว์อีกเลย เพื่อว่าข้าพเจ้าจะไม่เป็นเหตุให้เขาล้มลง

สิทธิของอัครทูต

9 ข้าพเจ้าไม่มีเสรีภาพหรือ? ข้าพเจ้าไม่เป็นอัครทูตหรือ?

ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ?

พวกท่านไม่ใช่ผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ?

2แม้ข้าพเจ้าอาจมิใช่อัครทูตสำหรับคนอื่น

แต่ข้าพเจ้าเป็นอัครทูตสำหรับท่านทั้งหลายอย่างแน่นอน!

เพราะท่านคือตราแห่งความเป็นอัครทูตของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า

3 หากใครมาพิพากษาข้าพเจ้า ข้อแก้ต่างของข้าพเจ้ามีดังนี้

4เราไม่มีสิทธิกินดื่มหรือ?

5เราไม่มีสิทธิพาภรรยาซึ่งเป็นผู้เชื่อไปไหนมาไหนด้วยกันเหมือนกับอัครทูตอื่น

ๆ กับน้องๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาส¹⁸ทำหรือ?

6หรือมีแต่ข้าพเจ้ากับบารนาบัสเท่านั้นที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ?

7 ใครบ้างที่เป็นทหารโดยเสียค่าใช้จ่ายเอง?

ใครบ้างปลูกองุ่นและไม่ได้กินผลองุ่นจากสวนนั้น?

ใครบ้างเลี้ยงปศุสัตว์และไม่ได้กินนม?

8ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ตามทัศนะของมนุษย์เท่านั้นหรือ?

บทบัญญัติมิได้กล่าวไว้อย่างเดียวกันหรือ?

¹⁸ 9:5 หรือ เปโตร

9 เพราะธรรมชาติของโมเสสเขียนไว้ว่า

“อย่าเอาตะกร้อครอบปากวัวซึ่งนวดข้าวอยู่”¹⁹

พระเจ้าทรงห่วงใยแต่วัวเท่านั้นหรือ? 10 แนอน

พระองค์ตรัสเช่นนี้ก็เพื่อเรามีใช้หรือ? ถูกแล้ว ข้อนี้เขียนขึ้นเพื่อเราทั้งหลาย

เพราะเมื่อคนไถนาและนวดข้าว

พวกเขายอมทำหน้าที่โดยหวังจะได้รับส่วนแบ่งตอนเก็บเกี่ยว

11 หากเราได้อ่านเมล็ดฝ้ายจิตวิญญาณในหมู่พวกท่าน

จะกินไปหรือถ้าเราจะเก็บเกี่ยววัตถุจากพวกท่านบ้าง? 12 ถ้าคนอื่นๆ

ยังมีสิทธิ์ได้รับการสนับสนุนจากท่าน เราก็คงจะได้รับมากยิ่งขึ้นกว่ามีใช้หรือ?

แต่เราก็มิได้ใช้สิทธิ์นี้เลย ในทางตรงกันข้าม

เราสู้ทนทุกอย่างเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคขัดขวางข่าวประเสริฐเรื่องพระคริสต์ได้

13 ท่านไม่รู้หรือว่า ผู้ที่ทำงานในพระวิหารก็ได้รับอาหารของตนจากพระวิหาร

และผู้ซึ่งปรนนิบัติอยู่ที่แท่นบูชาก็รับส่วนแบ่งจากเครื่องบูชาบนแท่น?

14 เช่นกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาไว้ว่า

ผู้ที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับปัจจัยเลี้ยงชีพจากข่าวประเสริฐ

15 แต่ข้าพเจ้ามิเคยใช้สิทธิ์ใดๆ เหล่านี้เลย และที่เขียนมานี้

ข้าพเจ้าก็มิได้หวังให้ท่านทำเช่นนั้นแก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าให้ใครมาพรากสิ่งเช็ดหน้าชูตาข้อนี้ไป

16 กระนั้นเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าก็ไม่มีเหตุที่จะอวดได้

เพราะข้าพเจ้าจำต้องประกาศ

วิบัติแก่ข้าพเจ้าหากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐ!

17 หากข้าพเจ้าประกาศด้วยความสมัครใจ ข้าพเจ้าย่อมได้รับรางวัลตอบแทน

หากข้าพเจ้าประกาศโดยมิได้สมัครใจ

ข้าพเจ้าก็เพียงแต่ทำหน้าที่ไปตามที่ได้รับมอบหมาย

¹⁹ 9:9 ฉ ฐ บ .25:4

18แล้วข้าพเจ้าจะได้อะไรเป็นรางวัล? สิ่งนี้ก็คือในการประกาศข่าวประเสริฐ
ข้าพเจ้าจะได้ประกาศโดยไม่คิดค่าตอบแทน

ฉะนั้นจึงไม่ใช่สิทธิ์ของตนเมื่อประกาศข่าวประเสริฐ

19 แม้ข้าพเจ้าเป็นอิสระและไม่ขึ้นกับใคร

ข้าพเจ้าก็ยอมตัวเป็นทาสรับใช้คนทั้งปวง

เพื่อชนะใจผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ 20ต่อพวกยิว

ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนยิวเพื่อชนะใจคนยิว ต่อบรรดาผู้ยิวใต้บัพญญูติ

ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนผู้ยิวใต้บัพญญูติ (แม้ตัวเองมิได้อยู่ใต้บัพญญูติ)

เพื่อจะได้ชนะใจผู้ยิวใต้บัพญญูติ 21ต่อบรรดาผู้ที่ไม่มิบบัพญญูติ

ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนผู้ไม่มีบัพญญูติ (ทั้งๆ

ที่ข้าพเจ้ามิได้เป็นอิสระจากบัพญญูติของพระเจ้า

แต่อยู่ใต้บัพญญูติของพระคริสต์) เพื่อจะได้ชนะใจผู้ที่ไม่มิบบัพญญูติ

22ต่อผู้อ่อนแอ ข้าพเจ้าก็เป็นผู้อ่อนแอ เพื่อจะได้ชนะใจผู้อ่อนแอ

ข้าพเจ้าได้เป็นคนทุกแบบต่อคนทั้งปวง

เพื่อว่าข้าพเจ้าจะช่วยบางคนให้รอดโดยทุกวิถีทางที่เป็นไปได้

23ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งนี้ เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ

เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนร่วมในพระพรแห่งข่าวประเสริฐ

24 ท่านไม่รู้หรือว่า ในการแข่งขัน นักวิ่งทุกคนออกวิ่ง

แต่มีเพียงคนเดียวที่ได้รับรางวัล? จงวิ่งอย่างนั้นเพื่อให้ได้รางวัลมา

25ผู้เข้าแข่งขันทุกคนผ่านการฝึกซ้อมอย่างเข้มงวด

เขาทำอย่างนั้นเพื่อมงกุฎอันไม่ยั่งยืน ส่วนเราทำเพื่อมงกุฎอันยั่งยืนเป็นนิรันดร์

26เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมิได้วิ่งอย่างไม่มีจุดหมาย

ข้าพเจ้าไม่ได้ต่อสู้เหมือนคนชกมวย 27เปล่าเลย

ข้าพเจ้าฝึกฝนตนเองให้ห้อยู่ในการควบคุม

เพื่อว่าหลังจากที่ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว

ข้าพเจ้าเองจะไม่ขาดคุณสมบัติที่จะรับรางวัล

ข้อเตือนใจจากประวัติศาสตร์อิสราเอล

10 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรับรู้ข้อเท็จจริงที่ว่า
บรรพบุรุษของเราล้วนได้อยู่ใต้เมฆและได้ผ่านทะเลไปทุกคน
2 พวกเขาล้วนได้รับบัพติศมาเข้าส่วนในโมเสส ในเมฆ และในทะเล
3 พวกเขาล้วนได้รับประทานอาหารจากสวรรค์อย่างเดียวกัน
4 และได้ดื่มน้ำจากสวรรค์อย่างเดียวกัน
เพราะพวกเขาได้ดื่มน้ำจากพระศิลาแห่งสวรรค์ ซึ่งร่วมทางมากับเขา
และพระศิลานั้นคือพระคริสต์ 5 อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าไม่พอพระทัยพวกเขาเกือบทั้งหมด
บรรพบุรุษเหล่านั้นจึงล้มตายเกลื่อนกลาดในถิ่นทุรกันดาร

6

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่าง²⁰มิให้จิตใจของเราฝักใฝ่ในสิ่งชั่วร้าย
เหมือนที่คนเหล่านั้นได้กระทำ 7 อย่างนับถือรูปเคารพเหมือนบางคน
ดังที่มีเขียนไว้ว่า

“ พวกเขานั่งล้อมวงกินดื่มและลุกขึ้นระเริงเล่นในงานเลี้ยงอย่างคนนอกศาสนา
ๆ ” ²¹

8 เราไม่ควรทำผิดศีลธรรมทางเพศเหมือนที่บางคนได้กระทำแล้วล้มตายถึง
23,000 คนในวันเดียว 9 เราไม่ควรลองดีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
เหมือนที่พวกเขาบางคนได้กระทำแล้วถูกงูกัดตาย

10 และอย่าพรวดพราดเหมือนที่พวกเขาบางคนได้กระทำ
แล้วถูกทุมรณะประหาร

²⁰ 10:6 หรือ แบบ เช่นเดียวกับข้อ 11

²¹ 10:7 อ พ ย .32:6

11 สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเพื่อเป็นตัวอย่าง
และบันทึกไว้เพื่อเตือนใจเรา ผู้ซึ่งอยู่ในยุคที่พระราชกิจของพระเจ้าจะสำเร็จ
12 ดังนั้นถ้าท่านคิดว่าตนมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี เพื่อท่านจะไม่ล้มลง!
13 ไม่มีการทดลองใดๆ มาถึงท่าน นอกจากการทดลองที่เกิดกับมนุษย์ทั่วไป
และพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ
พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้
แต่เมื่อท่านถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้ท่านมีทางออกด้วย
เพื่อท่านจะยืนหยัดได้ภายใต้การทดลอง

งานเลี้ยงของรูปเคารพกับพิธีมหาสนิท

14 เหตุฉะนั้นท่านที่รัก จงหลีกเลี่ยงการนับถือรูปเคารพ
15 ข้าพเจ้าพูดกับคนที่มีสามัญสำนึก
ท่านจงวินิจฉัยคำพูดของข้าพเจ้าเอาเองเถิด
16 ถ้วยน้ำองุ่นซึ่งเราอธิษฐานขอบพระคุณ
คือการเข้าร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์มิใช่หรือ? และขนมปังซึ่งเราหักนั้น
คือการเข้าร่วมในพระกายของพระคริสต์มิใช่หรือ?
17 เพราะมีขนมปังก้อนเดียว เราหลายคนจึงเป็นกายเดียวกัน
ด้วยว่าทุกคนร่วมรับประทานขนมปังก้อนเดียวกัน
18 จงพิจารณาชนชาติอิสราเอล
ผู้ที่กินของถวายบูชาที่มีส่วนร่วมในแท่นบูชามิใช่หรือ?
19 นี่ข้าพเจ้าหมายความว่า
รูปเคารพกับของที่เซ่นไหว้มีความสำคัญอย่างนั้นหรือ? 20 เปล่าเลย
แต่หมายความว่าของเซ่นไหว้ของคนนอกศาสนานั้นสังเวกแก่ผีมาร
มิใช่ถวายแด่พระเจ้า และข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ท่านไปเข้าร่วมกับพวกผีมาร
21 ท่านจะดื่มจากทั้งถ้วยแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าและถ้วยของผีมารไม่ได้
จะร่วมโต๊ะทั้งขององค์พระผู้เป็นเจ้าและของพวกผีมารด้วยไม่ได้

22เรากำลังพยายามยั่วยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ทรงริษยาหรือ?
เราเข้มแข็งกว่าพระองค์หรือ?

เสรีภาพของผู้เชื่อ

23 “ เราได้รับอนุญาตให้ทำทุกสิ่งได้” แต่มีใช้ว่าทุกสิ่งจะเป็นประโยชน์
“ เราได้รับอนุญาตให้ทำทุกสิ่งได้” แต่มีใช้ว่าทุกสิ่งจะเป็นการเสริมสร้างขึ้น

24ทุกคนไม่ควรเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

25 สิ่งใดที่วางขายตามตลาดเนื้อ

ก็ให้รับประทานไปเถิดโดยไม่ต้องถามตนเองว่าผิดหรือไม่ 26 เพราะ

“ แผ่นดินโลก และทุกสิ่งในโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” 22

27

หากผู้ไม่เชื่อบางคนเชิญท่านไปร่วมรับประทานอาหารและท่านประสงค์
จะไป จงรับประทานสิ่งที่วางอยู่ตรงหน้าท่านไปเถิด

โดยไม่ต้องถามว่าผิดหรือไม่ 28 แต่ถ้ามีใครมาบอกว่า

“ ของนี้ได้นำไปเช่นไหว้แล้ว” ก็อย่ารับประทาน เพื่อเห็นแก่ทั้งคนที่บอก

และจิตสำนึกผิดชอบ²³ 29ข้าพเจ้าหมายถึงจิตสำนึกของคนนั้น ไม่ใช่ของท่าน

ทำไมเสรีภาพของข้าพเจ้า จึงถูกตัดสินโดยจิตสำนึกของคนอื่นด้วย?

30ถ้าข้าพเจ้ารับประทานโดยชอบพระคุณพระเจ้า

ทำไมข้าพเจ้าจึงถูกตำหนิเพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบพระคุณพระเจ้าแล้ว?

31 ดังนั้นไม่ว่าท่านจะกินหรือดื่ม หรือทำอะไรก็ตาม

จงกระทำทุกสิ่งเพื่อพระสิริของพระเจ้า 32อย่าเป็นต้นเหตุให้ใครสะดุด

ไม่ว่าจะเป็นคนยิว คนกรีก หรือคริสตจักรของพระเจ้า

²² 10:26 ส ด ต .24:1

²³ 10:28 บางต้นฉบับว่า จิตสำนึกผิดชอบ เพราะ “ แผ่นดินโลก
และทุกสิ่งในโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

33ตั้งที่ข้าพเจ้าเองพยายามทำให้ทุกคนพอใจในทุกด้าน
เพราะข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว
แต่แสวงหาประโยชน์ของคนทั้งหลาย เพื่อให้พวกเขารอด

11 จงทำตามแบบอย่างของข้าพเจ้า

เหมือนที่ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างของพระคริสต์

วางตัวเหมาะสมในการนมัสการ

2 ข้าพเจ้าขอชมเชยพวกท่านที่ระลึกถึงข้าพเจ้าในทุกเรื่อง
และยึดถือคำสั่งสอน²⁴ ดังที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้แก่ท่าน

3 ขอให้ท่านตระหนักว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิระของชายทุกคน
และชายเป็นศิระของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นศิระของพระคริสต์

4ชายทุกคนที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยมีผ้าคลุมศิระอยู่ก็สร้างความอับ
ยศแก่ศิระของเขา

5และหญิงทุกคนที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยไม่มีผ้าคลุมศิระก็สร้างควา
มอับยศแก่ศิระของนาง ประหนึ่งว่านางได้โกนศิระ

6ถ้าผู้หญิงไม่คลุมศิระก็ควรจะตัดผม

แต่ถ้าเป็นเรื่องน่าอายที่ผู้หญิงจะไว้ผมสั้นหรือโกนผม นางก็ควรคลุมศิระเสีย

7ผู้ชายไม่ควรคลุมศิระ²⁵ เพราะเขาคือพระฉายาและพระลิริของพระเจ้า

²⁴ 11:2 หรือ ธรรมเนียมปฏิบัติ

²⁵ 11:4-7 หรือ

4ชายทุกคนที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยมีผมยาวก็สร้างความอับยศแก่ศิระ
ช ช ข อ ง เ ข า 5 แ ล ะ ห ญิงทุกคนที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยไม่มี
{มีผม} คลุมศิระ ก็สร้างความอับยศแก่ศิระของนาง นางเป็นเหมือน

“ ผู้หญิงกลั่นผม” 6ถ้าผู้หญิงคนใดไม่มีอะไรคลุมศิระ

แต่ผู้หญิงคือศักดิ์ศรีของผู้ชาย 8 เพราะผู้ชายไม่ได้มาจากผู้หญิง
แต่ผู้หญิงมาจากผู้ชาย 9 และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายขึ้นสำหรับผู้หญิง
แต่ทรงสร้างผู้หญิงขึ้นสำหรับผู้ชาย 10 ด้วยเหตุนี้ และเนื่องด้วยเหล่าทูตสวรรค์
หญิงจึงควรมีเครื่องหมายแห่งสิทธิอำนาจนั้นบนศีรษะของนาง
11 อย่างไรก็ตาม ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้หญิงไม่เป็นอิสระจากผู้ชาย
และผู้ชายไม่เป็นอิสระจากผู้หญิง 12 เพราะว่าผู้หญิงมาจากผู้ชาย
และผู้ชายเกิดมาจากผู้หญิง แต่ทุกสิ่งมาจากพระเจ้า
13 พวกท่านจงวินิจฉัยเองเถิดว่า
ควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะอธิษฐานต่อพระเจ้าโดยไม่คลุมศีรษะของนาง?
14 ธรรมชาติไม่สอนหรือว่า น้าอายุที่ผู้ชายจะไว้ผมยาว
15 แต่ถ้าหากผู้หญิงไว้ผมยาวก็สมศักดิ์ศรี เพราะผมยาวมีไว้ให้คลุมศีรษะ
16 ใครจะโต้แย้งข้อนี้ เรากับคริสตจักรต่างๆ
ของพระเจ้าไม่มีข้อปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

พิธีมหาสนิท

17 ในข้อปฏิบัติต่อไปนี้ ข้าพเจ้าไม่อาจชมเชยพวกท่าน
ด้วยการประชุมของท่านมีผลเสียมากกว่าผลดี 18 ประการแรก
ข้าพเจ้าได้ยินว่า เมื่อท่านประชุมกันในฐานะที่เป็นคริสตจักร
มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่พวกท่าน
และข้าพเจ้าเชื่อว่ามีมูลความจริงอยู่บ้าง
19 ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในพวกท่านย่อมมีข้อแตกต่างกัน
เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าฝ่ายไหนที่พระเจ้าทรงเห็นชอบด้วย

สำหรับปัจจุบันนี้ก็ปล่อยให้นางผมสั้น

แต่เพราะเป็นเรื่องน้าอายุที่ผู้หญิงจะกล้อนหรือโกนผม
นางจึงควรให้ผมงอกยาวอีกครั้งหนึ่ง 7 ผู้ชายไม่ควรไว้ผมยาว

20เมื่อท่านมาประชุมกัน

ที่ท่านรับประทานไม้ไผ่งานเลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้า

21เพราะต่างรับประทานโดยไม่รอคนอื่นเลย คนหนึ่งยังหิว ส่วนอีกคนเมามาย

22ท่านไม่มีบ้านที่จะนั่งกินดื่มหรืออย่างไร?

หรือว่าท่านลบหลู่คริสตจักรของพระเจ้า และทำให้คนที่ขัดสนอับอาย?

จะให้ข้าพเจ้าชมเชยท่านเพราะสิ่งนี้หรือ? ไม่อย่างแน่นอน!

23 เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดแก่ท่านนั้น

ข้าพเจ้ารับมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือในคืนที่เขาทรงศพระเยซูเจ้านั้น

พระองค์ทรงหยิบขนมปัง 24 ครั้งขอพระคุณพระเจ้าแล้ว ทรงหักและตรัสว่า

“นี่คือกายของเรา ซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย จงทำเช่นนี้เป็นที่รำลึกถึงเรา”

25เมื่อรับประทานแล้ว ทรงหยิบถ้วยขึ้นกระทำอย่างเดียวกัน ตรัสว่า

“ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิตของเรา เมื่อใดที่ท่านดื่ม

จงทำเช่นนี้เป็นที่รำลึกถึงเรา”

26เพราะเมื่อใดก็ตามที่ท่านรับประทานขนมปังนี้ หรือดื่มจากถ้วยนี้

ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนกว่าพระองค์เสด็จมา

27

ฉะนั้นใครก็ตามที่กินขนมปังหรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าง

ไม่สมควร ก็ได้ทำผิดบาปต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

28แต่ละคนควรจะตรวจสอบตนเองก่อนรับประทานขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้

29เพราะผู้ที่รับประทานและดื่มโดยไม่ตระหนักถึงพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ก็รับประทานและดื่มสิ่งที่เป็นเหตุให้ตนเองถูกพิพากษาลงโทษ

30นี่คือสาเหตุที่พวกท่านหลายคนอ่อนแอและเจ็บป่วย บ้างก็ล่วงหลับไป

31แต่ถ้าเราได้วินิจฉัยตนเอง เราก็จะไม่ต้องตกอยู่ในการพิพากษา

32เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิพากษาลงโทษเรานั้น

ทรงเตือนเราเพื่อมิให้เราต้องรับโทษร่วมกับโลก

33 ฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย

เมื่อท่านเข้ามาพร้อมกันเพื่อรับประทานในพิธีมหาสนิท จงรอซึ่งกันและกัน

34 ถ้าใครหิวก็ควรรับประทานที่บ้าน เพราะว่าเวลาพวกท่านมาประชุมกัน

จะได้ไม่จบลงด้วยการพิพากษาลงโทษ และเมื่อข้าพเจ้ามา

ข้าพเจ้าจะให้ข้อแนะนำอื่นๆ

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

12 พี่น้องทั้งหลาย

ข้าพเจ้าไม่ยากให้ท่านไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ

2 ท่านก็รู้อยู่แล้ว เมื่อท่านยังไม่เชื่อพระเจ้าโดยทางหนึ่งทางใด

ท่านได้ถูกชักจูงให้หลงผิดไปพึ่งรูปเคารพที่พูดไม่ได้

3 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า

ไม่มีใครที่กล่าวโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะพูดว่า

“ ขอให้พระเยซูถูกแช่ง ” และไม่มีใครพูดได้ว่า

” พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ”

นอกจากผู้ที่กล่าวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

4 ของประทานมีหลายชนิด แต่พระวิญญาณองค์เดียวกันเป็นผู้ประทาน

5 งานรับใช้มีหลายประเภท แต่รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

6 การงานมีต่างๆ กัน

แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงกระทำการทั้งหมดในคนทั้งปวง

7 การสำแดงของพระวิญญาณมีแก่แต่ละคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

8 คนหนึ่งได้รับถ้อยคำแห่งปัญญาโดยพระวิญญาณ

ส่วนอีกคนหนึ่งได้รับถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

9 อีกคนได้รับของประทานแห่งความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

ส่วนอีกคนมีของประทานในการรักษาโรคโดยพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้น

10 คนหนึ่งได้รับฤทธิ์เดชที่จะทำการอัศจรรย์ อีกคนเผยพระวจนะได้
คนหนึ่งสังเกตแยกแยะวิญญาณต่างๆ ได้ ส่วนอีกคนสามารถพูดภาษาแปลกๆ²⁶
และอีกคนแปลภาษาแปลกๆ²⁷ ได้

11 ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการงานของพระวิญญาณองค์เดียวกัน
และพระองค์ประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่แต่ละคนตามที่ทรงกำหนดไว้

หลายส่วนในกายเดียวกัน

12 กายนั้นเป็นกายเดียว แม้จะประกอบด้วยอวัยวะหลายส่วน
และแม้อวัยวะทั้งหมดจะมีหลายส่วนก็ประกอบกันเป็นกายเดียว
พระคริสต์ก็เช่นกัน

13 เพราะเราทั้งหมดก็รับบัพติศมาโดย²⁸พระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดีย
วกัน ไม่ว่าเราจะเป็นยิวหรือกรีก เป็นทาสหรือเป็นไท
และเราทั้งหมดก็ได้รับพระวิญญาณองค์เดียวกัน

14 กายนั้นมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียว แต่ประกอบด้วยหลายอวัยวะ

15 หากเท้าจะพูดว่า “ฉันไม่ใช่มือ ฉันจึงมิได้เป็นของร่างกายนั้น”

นั่นไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้เท้าเล็กเป็นอวัยวะของร่างกายนั้น

16 และหากหูจะพูดว่า “ฉันไม่ใช่ตา ฉันจึงมิได้เป็นของร่างกายนั้น”

นั่นไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้หูเล็กเป็นอวัยวะของร่างกายนั้น

17 หากทั้งร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ? หากทั้งร่างกายเป็นหู

การได้กลิ่นจะอยู่ที่ไหน? 18 แต่ที่จริง พระเจ้าทรงจัดอวัยวะต่างๆ ทุกๆ

ส่วนไว้ในร่างกายตามที่ทรงประสงค์ 19 ถ้าทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว

ร่างกายจะมีที่ไหน? 20 เช่นนั้นแหละ มีหลายอวัยวะแต่เป็นกายเดียวกัน

²⁶ 12:10 หรือ ภาษาต่างๆ เช่นเดียวกับข้อ 28

²⁷ หรือ ภาษาต่างๆ เช่นเดียวกับข้อ 28

²⁸ 12:13 หรือ ด้วย; หรือ ใน

21 ตาไม่อาจพูดกับมือว่า “ ฉันไม่ต้องการเธอ !”
และศีรษะไม่อาจพูดกับเท้าว่า “ ฉันไม่ต้องการเธอ!” 22ในทางตรงกันข้าม
อวัยวะต่างๆ ที่ดูเหมือนว่าอ่อนแอกว่าก็ขาดเสียมิได้
23และอวัยวะที่เราคิดว่าไม่ค่อยมีเกียรติ เรายังให้เกียรติเป็นพิเศษ
และอวัยวะที่ไม่่น่าดู เราก็ดูแลเป็นพิเศษ 24ส่วนอวัยวะที่น่าดูอยู่แล้ว
ไม่ต้องดูแลเป็นพิเศษ แต่พระเจ้าทรงรวมอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเข้าด้วยกัน
และอวัยวะที่ไร้เกียรตินั้น พระองค์ทรงให้เกียรติมากกว่า
25เพื่อจะไม่มีการแตกแยกกันในร่างกาย แต่เพื่อให้อวัยวะต่างๆ
ห่วงใยกันอย่างเท่าเทียมกัน 26ถ้าอวัยวะหนึ่งเจ็บ ทุกส่วนก็พลอยเจ็บด้วย
ถ้าอวัยวะหนึ่งมีเกียรติ ทุกส่วนก็ร่วมชื่นชมยินดีด้วย
27 ท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น
28และในคริสตจักร พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งอัครทูตเป็นอันดับแรก
อันดับที่สองคือผู้เผยพระวจนะ อันดับที่สามคือผู้สอน จากนั้นผู้ทำการอัศจรรย์
ผู้มีของประทานในการรักษาโรค ผู้สามารถช่วยเหลือผู้อื่น
ผู้มีของประทานในการบริหารงาน และผู้พูดภาษาต่างๆ
29ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ? ทุกคนเผยพระวจนะหรือ? ทุกคนสอนหรือ?
ทุกคนทำการอัศจรรย์หรือ? 30ทุกคนมีของประทานในการรักษาโรคหรือ?
ทุกคนพูดภาษาแปลกๆ²⁹หรือ? ทุกคนแปลได้หรือ?
31แต่ให้เราใฝ่หา³⁰ของประทานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้เถิด
และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะสำแดงหนทางดีเยี่ยมที่สุดแก่ท่าน

ความรัก

²⁹ 12:30 หรือ ภาษาอื่นๆ

³⁰ 12:31 หรือ แต่ท่านกำลังกระตือรือร้นใฝ่หา

13 แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลกๆ ³¹ได้ ทั้งภาษามนุษย์และภาษาทูตสวรรค์
 แต่ถ้าปราศจากความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นแค่ฆ้องหรือฉิ่งฉาบที่กำลังส่งเสียง
 2 หากข้าพเจ้ามีของประทานในการเผยพระวจนะ
 สามารถหยั่งถึงข้อล้าลึกทั้งปวงและความรู้ทั้งสิ้น
 และถ้าข้าพเจ้ามีความเชื่อที่เคลื่อนภูเขาได้ แต่ไม่มีความรัก
 ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไร ³แม้ข้าพเจ้ายกทรัพย์สินทั้งหมดให้คนยากไร้
 และยอมพลีกายให้เอาไปเผาไฟ³² แต่ไม่มีความรัก ก็เปล่าประโยชน์
 4 ความรักย่อมอดทนนาน ความรักคือความเมตตา ไม่อิจฉา ไม่อวดตัว
 ไม่หยิ่งผยอง ⁵ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิด
 6 ความรักไม่ปีติยินดีในความชั่ว แต่ชื่นชมยินดีในความจริง
 7 ความรักปกป้องคุ้มครองเสมอ ใ่วางใจเสมอ มีความหวังอยู่เสมอ
 แ ล ะ อดทนบากบั่นอยู่เสมอ
 8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้การเผยพระวจนะจะเลิกรา
 การพูดภาษาแปลกๆ จะเจียบหาย ความรู้จะล่องพันไป
 9 เพราะเรารู้เพียงบางส่วน และเราเผยพระวจนะเพียงบางส่วน
 10 แต่เมื่อความสมบูรณ์พร้อมมาถึง สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ก็จะหมดสิ้นไป
 11 เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก
 ใช้เหตุผลอย่างเด็ก ครั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่
 ข้าพเจ้าก็ทิ้งวิถีทางอย่างเด็กไว้เบื้องหลัง
 12 ตอนนี้นำเราเห็นแต่เงาสะท้อนเลื่อนกลางเหมือนมองในกระจก
 แต่ตอนนั้นเราจะเห็นกันหน้าต่อหน้า ตอนนี้นำเจ้ารู้เพียงบางส่วน
 แต่ตอนนั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้ง เหมือนที่ทรงรู้จักข้าพเจ้าอย่างแจ่มแจ้ง

³¹ 13:1 หรือ ภาษาต่างๆ

³² 13:3 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า และยอมพลีกาย เพื่อข้าพเจ้าจะรอดได้

13 ฉะนั้น 3 สิ่งนี้ยังคงอยู่คือ ความเชื่อ ความหวังใจ และความรัก แต่ความรักยิ่งใหญ่ที่สุด

ของประทานในการเผยพระวจนะและการพูดภาษาแปลกๆ

14 จงดำเนินในวิถีแห่งความรัก และใฝ่หาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ

โดย เฉพาะ การเผยพระวจนะ

2 เพราะผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ³³ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า

อันที่จริงไม่มีใครเข้าใจเขาเลย เขากล่าวข้อล้าลึกด้วยจิตวิญญาณของเขา³⁴

3 แต่ทุกคนที่เผยพระวจนะนั้นกล่าวแก่คนทั้งหลายเพื่อเสริมกำลัง เพื่อหนุนใจ และเพื่อปลอบโยน 4 ผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ เสริมสร้างตัวเอง

ส่วนผู้ที่เผยพระวจนะเสริมสร้างคริสตจักร

5 ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทุกคนพูดภาษาแปลกๆ ³⁵ได้ แต่ที่ยิ่งกว่านั้น

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเผยพระวจนะได้

ผู้ที่เผยพระวจนะนั้นยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่พูดภาษาแปลกๆ *

เว้นแต่เขาแปลภาษานั้นๆ ได้ เพื่อจะเสริมสร้างคริสตจักร

6 พี่น้องทั้งหลาย หากข้าพเจ้ามาหาท่านพร้อมกับพูดภาษาแปลกๆ

ข้าพเจ้าจะอำนวยความสะดวกอันใดแก่ท่าน?

นอกจากว่าข้าพเจ้าจะนำมาซึ่งการทรงสำแดง หรือความรู้ หรือ

การเผยพระวจนะ หรือถ้อยคำสั่งสอน 7 แม้แต่สิ่งที่ไม่มีความหมายก็เปล่งเสียงได้

ตัวอย่างเช่น ขลุ่ยหรือพิณ ใครจะรู้ว่าเขากำลังบรรเลงทำนองอะไร

หากไม่เล่นตามโน้ตให้ชัดเจน? 8 และถ้าแต่รศีกเป่าเรียกไม่ชัดเจน

³³ 14:2 หรือ อีกภาษาหนึ่ง เช่นเดียวกับข้อ 4, 13, 14, 19, 26 และ 27

³⁴ หรือ โดยพระวิญญาณ

³⁵ 14:5 หรือ ภาษาอื่นๆ เช่นเดียวกับข้อ 6, 18, 22, 23 และ 39

ใครจะเตรียมพร้อมออกรบ? 9ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน
หากท่านพูดด้วยถ้อยคำที่คนไม่เข้าใจ ใครจะรู้ว่าท่านกำลังพูดอะไร?
ท่านก็ได้แต่พูดลมๆ แล้งๆ

10ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในโลกย่อมมีภาษาสารพัดแบบ
แต่ไม่มีภาษาไหนที่ปราศจากความหมาย

11หากข้าพเจ้าจับใจความที่เขาพูดอยู่ไม่ได้
ข้าพเจ้ากับผู้พูดก็เป็นคนต่างภาษากัน 12ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน
ในเมื่อท่านใฝ่หาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ
ก็จงพยายามที่จะเป็นเลิศในของประทานซึ่งเสริมสร้างคริสตจักร

13 ด้วยเหตุนี้ผู้ใดพูดภาษาแปลกๆ ได้
ควรอธิษฐานขอให้เขาแปลสิ่งที่เขาพูดได้ด้วย

14เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณข้าพเจ้าอธิษฐาน
แต่ไม่มีผลต่อความคิดของข้าพเจ้า 15ฉะนั้นข้าพเจ้าควรทำอะไร?
ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณ
แต่ข้าพเจ้าก็จะอธิษฐานด้วยความคิดเช่นกัน

16ข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญาณ
แต่ข้าพเจ้าก็จะร้องเพลงด้วยความคิดเช่นกัน
ถ้าท่านสรรเสริญพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณ คนที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ³⁶จะกล่าว
“ อ อ เ ม น ” ขานรับการขอบพระคุณของท่านได้อย่างไร
ในเมื่อเขาไม่รู้ว่าท่านพูดอะไร? 17ท่านอาจจะขอบพระคุณได้อย่างดีเยี่ยม
แต่ไม่ได้เสริมสร้างคนอื่น

18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่พูดภาษาแปลกๆ
มากกว่าพวกท่านทั้งหมด 19แต่ในคริสตจักรข้าพเจ้าขอพูดสัก 5
คำที่คนฟังเข้าใจได้ เพื่อสอนคนอื่น ดีกว่าพูดหมิ่นคำเป็นภาษาแปลกๆ

³⁶ 14:16 หรือ คนสงสัยใฝ่รู้

20 ฟีน้องทั้งหลาย เลิกคิดแบบเด็กๆ เสียเถิด ในเรื่องความชั่ว จงเป็นทารก
แต่ในด้านความคิด จงเป็นผู้ใหญ่ 21มีเขียนไว้ในธรรมบัญญัติว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า

“ เราจะพูดกับชนชาตินี้

ผ่านทางคนต่างภาษา

ผ่านริมฝีปากของคนต่างด้าว

แต่กระนั้น เขาก็ยังจะไม่ฟังเรา” 37

22 ฉะนั้นการพูดภาษาแปลกๆ จึงเป็นหมายสำคัญ ไม่ใช่สำหรับผู้เชื่อ
แต่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ ส่วนการเผยพระวจนะนั้นสำหรับผู้เชื่อ มิใช่ผู้ที่ไม่เชื่อ

23ด้วยเหตุนี้ หากทั้งคริสตจักรมาประชุมกัน และทุกคนพูดภาษาแปลกๆ

แล้วคนที่ไม่เข้าใจ* หรือผู้ที่ไม่เชื่อเข้ามา จะมีหว่าท่านเสียสติไปหรือ?

24แต่ถ้าหากผู้ที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่เข้าใจ³⁸เข้ามาขณะที่ทุกคนกำลังเผยพระว
จนะ

ทั้งหมดนี้ก็จะทำให้เขาสำนึกว่าเขาเป็นคนบาปและทั้งหมดนี้จะพิพากษาเขา

25และความลับต่างๆ ในใจเขาจะถูกตีแผ่ เขาจะกราบลงนมัสการพระเจ้า

ร้องว่า “ พระเจ้าทรงสถิตท่ามกลางพวกท่านจริงๆ !”

การนมัสการอย่างมีระเบียบ

26 ฟีน้องทั้งหลาย แล้วเราจะว่าอย่างไรดี? เมื่อพวกท่านมาประชุมกัน

ทุกคนมีเพลงสดุดี หรือคำสั่งสอน การทรงสำแดง ภาษาแปลกๆ

หรือการแปลภาษาแปลกๆ ทั้งหมดนี้ต้องทำเพื่อให้คริสตจักรเข้มแข็งขึ้น

³⁷ 14:21 อ ส ย .28:11, 12

³⁸ 14:24 หรือ คนสงสัยใฝ่รู้

27หากใครจะพูดภาษาแปลกๆ จงพูดแค่ 2 คน หรืออย่างมากที่สุด 3 คน โดยพูดทีละคน และต้องมีคนแปลความ 28หากไม่มีคนแปล ผู้พูดควรอยู่เงียบๆ ในคริสตจักร พูดกับตัวเองและทูลต่อพระเจ้า

29 ส่วนผู้เผยพระวจนะ ควรพูดสัก 2 หรือ 3 คน และให้คนอื่นๆ ตรัสเรื่องสิ่งที่เขาพูด 30หากมีการทรงสำแดงแก่บางคนที่นั่งอยู่ ให้ผู้พูดคนแรกนิ่งเสียก่อน

31เพราะว่าพวกท่านทั้งหมดจะได้เผยพระวจนะทีละคน เพื่อให้ทุกคนได้รับคำสอนและคำหนุนใจ

32วิญญาณจิตของผู้เผยพระวจนะย่อมอยู่ในบังคับของผู้เผยพระวจนะ

33เพราะพระเจ้านิไซพระเจ้าแห่งความวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความสงบสุข

ตามที่ปฏิบัติกันในที่ประชุมทั้งปวงของวิสุทธิชน

34ผู้หญิงควรนิ่งเสียในคริสตจักร ไม่ได้รับอนุญาตให้พูด

แต่ต้องนอบน้อมยอมจำนนตามที่ธรรมบัญญัติระบุ 35ถ้าอยากถามเรื่องใด ควรถามสามีที่บ้าน เป็นเรื่องน่าอายที่ผู้หญิงจะพูดขึ้นมาในคริสตจักร

36 พระวจนะของพระเจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ?

พระวจนะมีมาถึงท่านพวกเดียวหรือ?

37ถ้าใครคิดว่าตนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือมีของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ ก็ให้เขายอมรับว่า

ข้อความที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านนี้เป็นพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

38ถ้าเขาละเลยเรื่องนี้ ตัวเขาเองจะถูกละเลย³⁹

39 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงกระตือรือร้นในการเผยพระวจนะ และอย่าห้ามการพูดภาษาแปลกๆ เลย

40แต่ควรทำทุกสิ่งอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ

³⁹ 14:38 บางต้นฉบับว่า ถ้าเขาไม่รู้เรื่องนี้ ก็ปล่อยให้เขาไม่รู้

พระเยซูคริสต์ทรงคืนพระชนม์

15 ฟีน้องทั้งหลาย

ข้าพเจ้าอยากเตือนท่านให้ระลึกถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่าน ซึ่งท่านได้รับไว้ และตั้งมั่นอยู่บนฐานนี้

2 ถ้าท่านยึดมั่นในถ้อยคำที่ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่าน

ท่านก็จะรอดโดยข่าวประเสริฐนี้ หากไม่แล้วท่านก็เชื่อโดยเปล่าประโยชน์

3 ด้วยว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าได้รับนั้น

ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้ท่านเป็นเรื่องสำคัญที่สุด⁴⁰

คือพระคริสต์ทรงวายพระชนม์เพื่อบาปของเรา ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

4 ทรงถูกฝังไว้ และในวันที่สาม

พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตายตามที่พระคัมภีร์ระบุไว้

5 และทรงปรากฏแก่เปโตร⁴¹ จากนั้นปรากฏแก่อัครทูตทั้งสิบสอง

6 ต่อมาพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่า 500 คนในคราวเดียว

ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีชีวิตอยู่ แม้บางคนได้ล่วงลับไปแล้ว

7 จากนั้นพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบและแก่อัครทูตทั้งปวง 8 และในท้ายที่สุด

พระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเช่นทารกที่คลอดผิดปกติ

9 ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รายน้อยที่สุดในหมู่อัครทูต

และไม่คู่ควรแม้กระทั่งจะได้ชื่อว่า อัครทูต

เพราะข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า 10 แต่โดยพระคุณของพระเจ้า

ข้าพเจ้าจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่

และพระคุณของพระองค์ที่มีต่อข้าพเจ้านั้นมิใช่จะไร้ผล

⁴⁰ 15:3 หรือ เป็นประการแรก

⁴¹ 15:5 ภาษากรีกว่า เคฟาส

ข้าพเจ้าทำงานหนักยิ่งกว่าพวกเขาทั้งปวง ทว่ามีใช้ข้าพเจ้าเองเป็นผู้กระทำ
แต่พระคุณของพระเจ้าซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้าต่างหากที่ทำ
11 ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นข้าพเจ้าหรือพวกเขานี้คือสิ่งที่เราประกาศ
และนี่คือสิ่งที่ท่านได้เชื่อ

การเป็นขึ้นจากตาย

12 แต่ถ้าเราประกาศว่าพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากตาย

เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่าไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย?

13 ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นจากตายแล้ว แม้พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์

14 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์

คำเทศนาของเราก็เปล่าประโยชน์ และความเชื่อของท่านก็สูญเปล่า

15 ยิ่งไปกว่านั้น กลายเป็นว่า เราเป็นพยานเท็จเรื่องพระเจ้า

เพราะเราเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตาย

แต่ถ้าความจริงคือ พระเจ้ามิได้ทรงให้คนตายเป็นขึ้นมา

พระองค์ก็มิได้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา

16 เพราะถ้าพระเจ้าไม่ทรงให้คนตายเป็นขึ้นมาแล้ว

พระองค์ย่อมไม่ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาเช่นกัน

17 และถ้าพระองค์มิได้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตาย

ความเชื่อของท่านก็ไร้ผล ท่านยังคงอยู่ในบาปของตน

18 แล้วบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย

19 ถ้าเรามีความหวังในพระคริสต์เพียงเพื่อชีวิตนี้ เราก็น่าสมเพชกว่าคนทั้งปวง

20 แต่นี้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตายจริงๆ

เป็นผลแรกของบรรดาผู้ที่ล่วงลับไป

21 เพราะในเมื่อความตายสืบเนื่องมาจากมนุษย์คนเดียว

การเป็นขึ้นจากตายก็สืบเนื่องมาจากมนุษย์คนเดียวเช่นกัน

22 เพราะว่าในอาดัมคนทั้งปวงตายฉันใด

ในพระคริสต์คนทั้งปวงจะได้รับชีวิตนั้น 23แต่จะเป็นไปตามลำดับ
คือพระคริสต์ผู้เป็นผลแรก จากนั้นบรรดาคนของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมา
24แล้วจุดจบก็มาถึงเมื่อพระองค์ทรงถวายอาณาจักรแด่พระเจ้าพระบิดา
หลังจากที่ทรงทำลายเทพผู้ปกครองอาณาจักร เทพผู้ทรงอำนาจ
และเทพผู้ทรงเดชานุภาพทั้งปวง
25เพราะพระองค์จะต้องครอบครองจนกว่าพระองค์จะได้สยบศัตรูทั้งสิ้นไว้ได้พ
ระบาทของพระองค์ 26ศัตรูตัวสุดท้ายที่ต้องทรงทำลายคือความตาย
27เพราะพระองค์ได้ทำให้ “ ทุกสิ่งอยู่ใต้พระบาทของพระองค์” ⁴² ที่ว่า
“ ทุกสิ่ง” นี้ เป็นที่ชัดเจนว่าไม่รวมถึงพระเจ้าเอง
ผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระคริสต์ 28เมื่อพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้แล้ว
พระบุตรเองจะอยู่ภายใต้พระเจ้าผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระองค์
เพื่อพระเจ้าจะทรงอยู่เหนือทั้งหมด
29 เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย
แล้วบรรดาผู้ที่รับบัพติศมาสำหรับคนตายจะทำอย่างไร? ถ้าคนตายไม่คืนชีวิต
ทำไมยังมีคนรับบัพติศมาเพื่อผู้ตาย? 30และสำหรับเรา
ทำไมเราจึงต้องเผชิญอันตรายอยู่ตลอดเวลา? 31ข้าพเจ้าตายทุกวัน
พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าเช่นนั้น
สิ่งนี้แน่นอนเหมือนที่ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในพวกท่านในพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
32ถ้าข้าพเจ้าต่อสู้กับพวกสัตว์ป่าในแอฟริกาเพียงเพื่อเหตุผลของมนุษย์
ข้าพเจ้าได้อะไร? หากพระเจ้าไม่ได้ให้คนตายเป็นขึ้นมา

“ ให้เรากินและดื่ม

⁴² 15:27 ส ด ต .8:6

33 อย่าหลงผิดเลย “ เพื่อนที่เลวยอมทำให้อุปนิสัยที่ดีเสื่อมทรามไป”
34จงกลับมามีสติสัมปชัญญะอย่าง ที่ควรเกิด และเลิกทำบาป
เพราะมีบางคนไม่รู้จักพระเจ้าเลย ที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ ก็เพื่อให้ท่านละอายใจ

กายที่เป็นขึ้นจากตาย

35 แต่บางคนอาจจะถามว่า “ คนตายเป็นขึ้นมาได้อย่างไร ?
เมื่อเป็นขึ้นร่างกายของเขาจะเป็นแบบไหน?” 36ช่างเขลาเสียจริง!
สิ่งที่ท่านหว่านลงจะไม่มีชีวิตขึ้นมา ถ้าสิ่งนั้นไม่ตายเสียก่อน 37เมื่อท่านหว่าน
ท่านไม่ได้ปลูกต้นที่โตเต็มที่แล้ว แต่ท่านปลูกแค่เมล็ด
ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดข้าวสาลีหรือเมล็ดพืชใดๆ
38แต่พระเจ้าประทานลำต้นตามที่ได้ทรงกำหนดไว้
และพระองค์ประทานลำต้นของมันเองให้แก่เมล็ดแต่ละชนิด
39เนื้อทั้งปวงไม่เหมือนกัน เนื้อมนุษย์ก็อย่างหนึ่ง สัตว์ต่างๆ ก็อีกอย่างหนึ่ง
สัตว์ปีกสัตว์น้ำก็อีกอย่างหนึ่ง 40กายก็มีทั้งแบบสวรรค์และแบบฝ่ายโลกเช่นกัน
แต่สง่าราศีของกายแบบสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง
และสง่าราศีของกายแบบฝ่ายโลกก็อีกอย่างหนึ่ง
41สง่าราศีของดวงอาทิตย์เป็นแบบหนึ่ง ดวงจันทร์ก็อีกแบบหนึ่ง
และดวงดาวก็อีกแบบหนึ่ง อันที่จริงสง่าราศีของดาวแต่ละดวงก็ต่างกัน
42 การเป็นขึ้นมาของคนตายก็เช่นกัน กายที่หว่านลงนั้นเสื่อมสลายได้
ที่เป็นขึ้นมาใหม่จะไม่เสื่อมสลาย 43ที่หว่านลงนั้นไร้ศักดิ์ศรี
ที่เป็นขึ้นเปี่ยมด้วยศักดิ์ศรี ที่หว่านลงนั้นอ่อนแอ ที่เป็นขึ้นทรงพลัง
44ที่หว่านลงนั้นเป็นกายธรรมดา ที่เป็นขึ้นเป็นกายวิญญาน

ถ้ามีกายธรรมชาติ ย่อมมีกายวิญญาณด้วย 45จึงมีเขียนไว้ว่า
“ อาตัมมนุษย์คนแรกจึงกลายเป็นผู้มีชีวิต” 44
ส่วนอาตัมคนหลังเป็นวิญญาณผู้ให้ชีวิต 46กายวิญญาณไม่ได้มาก่อน
แต่กายธรรมชาติมาก่อน และกายวิญญาณมาทีหลัง
47มนุษย์คนแรกมาจากฐลีดินแห่งโลกนี้ มนุษย์คนที่สองมาจากสวรรค์
48คนฝ่ายโลกเป็นอย่างไร ชาวโลกก็เป็นอย่างนั้น คนจากสวรรค์เป็นอย่างไร
ชาวสวรรค์ก็เป็นอย่างนั้น
49 และเราเกิดมามีลักษณะเหมือนกับคนฝ่ายโลกอย่างไร
เราก็จะมี⁴⁵ลักษณะเหมือนกับคนจากสวรรค์อย่างนั้น
50 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอประกาศว่า
เนื้อและเลือดไม่อาจรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก
และสิ่งที่เสื่อมสลายไม่อาจรับสิ่งที่ไม่เสื่อมสลายเป็นมรดก
51 ฟังเถิด ข้าพเจ้าจะบอกข้อล้าลึกแก่ท่าน คือเราจะไม่ล่วงลับกันทั้งหมด
แต่พวกเราทั้งหมดจะได้รับการเปลี่ยนแปลง 52ชั่วแวบเดียว ในพริบตาเดียว
เมื่อเป่าแตรสุดท้าย เพราะเสียงแตรจะดังขึ้น
คนตายจะถูกทำให้เป็นขึ้นแบบไม่เสื่อมสลาย
และเราจะได้รับการเปลี่ย น แ ป ล ง
53เพราะที่เสื่อมสลายต้องสวมที่ไม่เสื่อมสลาย
และที่ตายได้ต้องสวมที่ไม่มีวันตาย 54เมื่อที่เสื่อมสลายนั้นสวมที่ไม่เสื่อมสลาย
และที่ตายได้นั้นสวมที่ไม่มีวันตาย แล้วคำกล่าวที่ได้บันทึกไว้ก็จะเป็นจริงคือ
“ ความตายก็ฟ่ายแพ้ถูกกลืนหายไป” 46

44 15:45 ป ลู ก .2:7

45 15:49 ต้นฉบับเก่าแก่บางต้นฉบับว่า ดังนั้นให้เรา

46 15:54 อ ส ย .25:8

55 “ ความตายเอ๋ย ไหนละชัยชนะของเจ้า?
ความตายเอ๋ย ไหนละเหล็กไนของเจ้า?” ⁴⁷

56 เหล็กไนของความตายคือบาป และอาณาภาพของบาปคืออบทัณฑ์ผู้ดี
57 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า!

พระองค์ประทานชัยชนะแก่เราโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

58 เหตุฉะนั้นพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงตั้งมั่นอยู่
อย่าให้สิ่งใดทำให้ท่านหวั่นไหว

จงทุ่มเทอย่างเต็มที่ให้กับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เพราะท่านรู้ว่าในองค์พระผู้เป็นเจ้า การงานของท่านจะไม่สูญเปล่า

การเรียไรเพื่อคนของพระเจ้า

16 เกี่ยวกับการเรียไรเพื่อคนของพระเจ้านั้น

ขอให้ท่านทำดังที่ข้าพเจ้าบอกแก่คริสตจักรต่างๆ ในกาลาเทีย

2 ทุกวันต้นสัปดาห์

ท่านแต่ละคนควรกันจำนวนหนึ่งตามความเหมาะสมกับรายได้ของตนเก็บสะสม

เงินนี้ไว้ เพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาจะได้ไม่ต้องเรียไร 3 แล้วเมื่อข้าพเจ้ามา

ก็จะมอบจดหมายแนะนำตัวให้กับคนที่ท่านเห็นชอบ

และส่งพวกเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับเงินถวายของท่าน

4 หากเป็นการเหมาะสมที่ข้าพเจ้าจะไปด้วย

คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

คำขอเรื่องส่วนตัว

⁴⁷ 15:55 ฮ ซ ย .13:14

5 เมื่อข้าพเจ้าผ่านแคว้นมาซิโดเนียแล้วจะมาหาท่าน
เพราะข้าพเจ้าจะเดินทางผ่านมาซิโดเนีย

6 ข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับพวกท่านระยะหนึ่ง หรืออยู่จนสิ้นฤดูหนาวก็เป็นได้
เพื่อท่านจะได้ช่วยเหลือข้าพเจ้าในการเดินทางไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ตาม

7 ตอนนี้ข้าพเจ้าแค่ผ่านมาและไม่อยากพบปะกับท่านเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ
ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาต

ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้ใช้เวลาอยู่กับพวกท่านสักระยะหนึ่ง

8 แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสต่อจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์

9 เพราะประตูได้เปิดกว้างให้ข้าพเจ้าทำงานเกิดผล
แต่คนต่อต้านข้าพเจ้าก็มีมาก

10 หากทมิโลธีมา
ขอท่านช่วยดูแลมิให้เขาหวั่นเกรงสิ่งใดขณะที่เขาอยู่กับท่าน
เพราะเขาก็ทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับข้าพเจ้า

11 ฉะนั้นอย่าให้ใครปฏิเสธที่จะยอมรับเขา ช่วยส่งเขาเดินทางต่อไปโดยสันติ
เพื่อเขาจะได้กลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากำลังคอยเขากับพวกพี่น้องอยู่

12 เกี่ยวกับบอปปอลโลพี่น้องของเรานั้น
ข้าพเจ้าจะยื่นคำขอให้เขามาหาท่านพร้อมกับพวกพี่น้อง
แต่เขายังไม่ประสงค์จะมาตอนนี้ เขาจะมาเมื่อมีโอกาส

13 ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ
เด็ดเดี่ยวกล้าหาญและเข้มแข็ง 14 จงกระทำทุกสิ่งด้วยความรัก

15 ท่านทั้งหลายทราบอยู่ว่า
ครอบครัวของสเทฟานัสเป็นผู้กลับใจกลุ่มแรกในแคว้นอากายา
และพวกเขาถวายตัวรับใช้เหล่าวิสุทธิชน พี่น้องทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอให้ท่าน 16 ยอมเชื่อฟังคนเหล่านี้และทุกคนที่ร่วมงานร่วมตรากตรำ

17 ข้าพเจ้าดีใจเมื่อ สเทฟานัส ฟอรัทนาทัส กับอากายคัสมาถึง
เพราะพวกเขาได้ให้สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับจากท่าน

18 ด้วยว่าพวกเขาได้ฟื้นจิตใจของข้าพเจ้าและของท่านทั้งหลายขึ้นใหม่
คนเช่นนี้สมควรได้รับการนับถือ

คำลงท้าย

19 คริสตจักรต่างๆ ในแถบแคว้นเอเชีย ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย
อาควิลลา กับ ปริสซิลลา⁴⁸

และคริสตจักรในบ้านของพวกเขาฝากความคิดถึงในองค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่าน
ท่าน 20 พี่น้องทั้งปวงที่นี่ฝากความคิดถึงมายังท่าน
จงทักทายกันด้วยการจุมพิตอันบริสุทธิ์

21 คำลงท้ายนี้ ข้าพเจ้าเปาโลเขียนด้วยมือของข้าพเจ้าเอง

22 ถ้าผู้ใดไม่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ผู้นั้นถูกแช่งสาป
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดเสด็จมาเถิด⁴⁹!

23 ขอพระคุณขององค์พระเยซูเจ้าดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย

24 ข้าพเจ้าขอส่งความรักมายังท่านทุกคนในพระเยซูคริสต์ อาเมน⁵⁰

⁴⁸ 16:19 หรือ ปริสคา

⁴⁹ 16:22 สำนวนในภาษาอาราเมคว่า มารานาธา

⁵⁰ 16:24 บางต้นฉบับไม่มีคำว่า อาเมน